

Sevgili Okuyucular,

Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı olarak Türk Dünyasının ilim adamlarının, aydınlarının birbirleriyle tanışmasını, Türk Dünyası hakkında fikir alışverişlerinde bulunup tartışmalarına imkân verecek ortamların oluşmasına büyük önem vermekteyiz. Bu amaçla her yıl değişik Türk illerinde Sosyal Bilimler kongreleri düzenleyip Türk Dünyasının akademisyenlerinin ortak politikalar üretmesini ve bu politikaların hayata geçmesini, başka bir ifadeyle “politika birliği”ni hedeflemekteyiz.

“Dilde, fikirde, işde birlik” ilkesi kadar önemsedğimiz “politikada birlik”ten kastımız, tüm Türk Devlet ve Topluluklarının aynı ortak ilkeler doğrultusunda, aynı yönde hareket etmesidir.

“Politikada Birlik”ten kastımız herhangi bir Türk Cumhuriyeti dünyaya ne mesajı veriyorsa diğer cumhuriyetlerimiz, muhtar ve otonom bölgelerimizin o yönde hareket etmeleridir. Tüm dünyaya tek ve güçlü bir ses çıkarmamızdır.

Politika birliği Türkü, Türk Dünyasını ilgilendiren her konuda olmalıdır. Azerbaycan topraklarına yapılan en ufak saldırıda dünyadaki bütün Türk Devletleri ayağa kalkmalıdır. Kırım konusunda ortak bir politika savunulmalıdır. Doğu Türkistan, Irak veya Suriye’de Türklere karşı yapılan zulme karşı tek ses olunmalıdır. Nerede bir Türk’ün burnu kanasa, tüm Türk Devletleri tek bir yumruk olarak, o davanın arkasında durmalıdır.

Her bölgede, her coğrafyada Türk akademisyenin, Türk aydınlarının yapması gereken en önemli iş Türk Milleti’nin geleceği için birlikte hareket etmektir.

Ve inanıyoruz Türk Dünyası’nın tek söz, tek ses, tek yumruk olması (politika birliği) ile Türk’e olan düşmanlıkların üstesinden gelinecek, Türk insanı tarihte hak ettiği gibi yeniden başı dik, alnı açık bir şekilde yaşayacak ve Türklüğüyle gurur duyacaktır.

Tanrı Türkü Korusun.

Közhan Yazgan

Nasıl Bir Ülke Olmalıyız?

Cumhuriyetimizin 79. yılını kutladık, ama memleketimizin hali aklımıza düştükçe, içimiz burkulmaya devam etti.

Bu Cumhuriyet Bayramı’nda, bütün dış borçlarını namusuyla ödemiş, bütün yabancı şirketleri millileştirmiş bir Cumhuriyet’ten, Osmanlı Devleti’nin son yıllarında olduğu gibi iç ve dış borç batağına batmış bir Cumhuriyete dönüşmüş olmamalıydık.

Bu Cumhuriyet Bayramı’nda, bütçe gelirimizin tamamına yakınına iç borçlarımızın faizine ayırmaya mecbur bir Cumhuriyet olmamalıydık.

Bu Cumhuriyet Bayramı’nda, kartel ve tröstlerin, hatta tekellerin devleti yönlendirdiği, bütün iktisadi gücün, on-on beş ailenin elinde toplandığı, gelir dağılımı fevkalade bozulmuş bir Cumhuriyet olmamalıydık.

Bu Cumhuriyet Bayramı’nda, bütün basın gücünün, bütün televizyonların birkaç aile tarafından paylaşılmış olmasının getirdiği sonuçlara katlanmaya mecbur bir Cumhuriyet olmamalıydık.

Bu Cumhuriyet Bayramı’nda, ülke içinde ve ülke dışında, devlet parasıyla, yabancı dilde öğretim yapan bir Cumhuriyet olmamalıydık.

Bu Cumhuriyet Bayramı’nda, hala milyonlarca insanı okuma-yazmadan mahrum, milyonlarca insanı düşünmekten alıkonulmuş bir eğitimden geçmiş, her sene yüz binlerce çocuğu üniversite kapılarından geri dönen bir Cumhuriyet olmamalıydık.

Bu Cumhuriyet Bayramı’nda, özel okullarla resmi okullar arasında her seviyedeki eğitimde, korkunç bir kalite farklılığının yaşandığı, açık toplumdan kapalı topluma doğru bizi götüren bir eğitim yapısına sahip olmamalıydık.

Bu Cumhuriyet Bayramı’nda, tehlikeye uğrayan her vatandaşımızın, malullerimizin, kimsesiz ve aciz insanlarımızın tamamının, devlet desteğiyle namerde muhtaç edilmediği bir Cumhuriyet olmalıydık.

Bu Cumhuriyet Bayramı’nda, ne pahasına olursa olsun, her vatandaşımızın sağlık garantisinden mahrum edilmediği bir Cumhuriyet olmalıydık.

Bu Cumhuriyet Bayramı’nda, Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nin durumu muallakta kalmamalıydı.

Bu Cumhuriyet Bayramı’nda, Kerkük ve Musul’daki kardeşlerimizin istikbal endişesiyle dolu olarak yaşamalarını gerektiren sebeplerin oluşmasına müsaade etmemeliydik.

Bu Cumhuriyet Bayramı’nda, bize Sevr Antlaşması’nın şartlarını zorlamaya çalışanların işbirlikçileri hortlamamış olmalıydı.

Bu Cumhuriyet Bayramı’nda, hür, başı dik, müreffeh, huzurlu, güçlü, kendimize dönmüş, kendi gücümüzün farkında, kendi gücümüze güvenen, çok mutlu bir ülke olmalıydık.

Tanrı Türkü Korusun.

Prof. Dr. Turan Yazgan

Şehzadebaşı, 24 Ekim 2002